

Europa's ereburger draagt nu eenmaal graag zijn steentje bij

Johan van Grinsven

Haaren

Jacques Akerboom (70) uit Haaren bekend: hij had nog nooit van de European Citizen's Prize gehoord die hij in oktober ontvangt. Er komt een lokale uitreiking en een tweedaagse ceremonie bij de Europese Unie in Brussel, die de prijs in 2008 instelde. Voor burgers die zich met hart en ziel inzetten voor Europa.

Akerboom heeft nagenoeg zijn hele werkzame leven het Brabantse erfgoed bewaakt. Eigenlijk meer dan een werkzaam leven, want hij werkte door tot een jaar geleden. Ondanks deze Brabantse basis is zijn invloed ver buiten de landsgrenzen gevoeld. Dat komt omdat hij als directeur van de provinciale Monumentenwacht in tien landen geholpen heeft vergelijkbare diensten op te zetten en op Brabantse leest te schoeien.

Wat betekent de Europese Burger Prijs voor u?

„Een eer. Ik heb begrepen dat het een prestigieuze prijs is. Slechts een tiental andere Europeanen zijn dit jaar uitverkoren voor deze prijs. In Nederland ben ik onderscheiden en een stichting uit Weert. Het voelt niet alleen als erkenning voor mijn inspanning, maar voor die van alle medewerkers van de Brabantse Monumentenwacht. Die doen niet alleen al decennia lang belangrijk werk, maar hebben ook veel buitenlanders opgeleid.”

De gedreven Akerboom woont met zijn eega in het oude postkantoor aan de Langeweg in Haaren. Het oogt pittoresk oud aan de voorzijde. Maar achter prijkt een moderne aanbouw. Oud en nieuw gaan goed samen, vindt hij. Mits vakkundig en architectonisch verantwoord uitgevoerd. „Monumenten kunnen een nieuw leven krijgen. Het vergroot de overlevingskansen. En daarbij: je mag best de tijdgeest van verschillende perioden in een gebouw terug zien. Kijk naar de boekhandel in de zeven eeuwen oude Dominicanerkerk in Maastricht. Of dichterbij huis: het KVL-complex in Oisterwijk. „Kerken mogen dan als instituut verdwijnen, dat hoeft niet te betekenen dat de gebouwen verdwijnen. Geef ze een nieuwe bestemming. Ik moet er niet aan denken dat alle kerken verdwijnen uit Brabantse dorpen; dan verdwijnt ook de ziel een beetje.”

Moeten we alle oude gebouwen behouden?

„We kunnen niet alles behouden. Niets is voor de eeuwigheid. Maar belangrijke monumenten moeten we koesteren. En dat hoeven niet alleen klassieke monumenten als kerken, kastelen of oude boerderijen zijn. Ook industrieel erfgoed, interieurs, zelfs historisch groen. Onze monumenten zijn niets anders dan een doorsnee van wat er gebouwd is in Nederland.”

Maar wie betaalt dat? Particuliere eigenaars?

„Als de overheid vindt dat iets bewaard moet blijven, dan vind ik dat ze het behoud moet steunen. Met subsidie ja. Dat kan nog beter in Nederland.

Haarenaar Jacques Akerboom wist half Europa warm te maken voor monumentenzorg op de Brabantse manier. Het levert hem - alweer - een onderscheiding op.

Een goed voorbeeld is weer het KVL-complex in Oisterwijk, waar de provincie in eerste instantie tientallen miljoenen in gestoken heeft om het van de grond te krijgen.”

U bent min of meer toevallig in de monumentenwereld terecht gekomen en vervolgens daar altijd actief gebleven. Waarom?

„Omdat het belangrijk werk is. Uniek in de wereld toen we begonnen. Met een paar voortrekkers in het land propageerden we: regelmatig onderhoud van monumenten zorgt ervoor dat ze beter behouden blijven. Dus niet meer: wachten tot iets kapot gaat of groot onderhoud nodig is. Preventief werken. Het is inmiddels wetenschappelijk bewezen dat deze methode beter werkt.”

Uw cv is imposant omvangrijk. Bent u een bewuste netwerker?

„Helemaal niet. Als je lang in een bepaalde wereld rondloopt, kent iedereen je en word je vanzelf overal voor gevraagd. Ook in Haaren ging en gaat dat zo. Na mijn pensionering vroeg een bekende mij om voor de lokale KBO als vrijwillige adviseur actief te worden. Ach, ik draag nu eenmaal graag mijn steentje bij. Maar ik neem

ook gerust het voortouw. Misschien is het vooral dit: ik vind heel veel interessant. Ik geniet van gevarieerd werk en een gevarieerd leven. De afwisseling, dat is vooral mijn drijfveer geweest. En dat ik via mijn werk eraan mocht bijdragen dat veel mooie oude gebouwen in Brabant in goede staat zijn gebleven, was ook uiterst bevredigend.”

U bent Haaren altijd trouw gebleven. Maakt u zich wat betreft uw vakgebied ergens zorgen over in Haaren?

„Vooral over het oude seminarie, Haarendael. Dat heeft een belangrijke historische betekenis en is ook architectonisch van belang. Granpré-Molière, die de kapel ontwierp, was een gerenommeerd architect. Ik vind dat de huidige eigenaar, zorginstelling Cello, er beter voor moet zorgen.”

Bij uw afscheid van Monumentenwacht Brabant zei u dat u wilde gaan reizen, golfen en misschien wel een boek schrijven. Is dat alles gebeurd?

„Eerlijk gezien niet. Maar ik ben sinds mijn pensioen vorig jaar wel een paar dagen met mijn vrouw weg geweest hoor.”

▲ **Jacques Akerboom voor zijn huis in Haaren: „De afwisseling, dat is vooral mijn drijfveer geweest.”**

FOTO ROEL VAN DER AA

Het imposante cv van Jacques Akerboom

HAAREN Jacques Akerboom is op 28 februari 1948 in Haaren geboren. Hij woont er nog altijd. Hij is getrouwd en vader van zoon Marijn.

Akerboom volgde een opleiding tot juwelenontwerper, maar koos in 1969 voor een loopbaan bij de provincie, als ambtenaar. Hij bewaakte zich via de Bestuursacademie.

In 1975 werd hij beleidsmedewerker monumentenzaken. Verder was hij mede-initiatiefnemer en later directeur en aan het einde van zijn loopbaan lid van de raad van commissarissen van Monumentenwacht Noord-Brabant. Zijn cv is imposant lang. Zo was hij mede-oprichter van de Brabantse Kastelenstichting, Boerderijenstichting, Monumentenprijs Noord-Brabant en het tijdschrift Monumenten (ook hoofdredacteur).

Ook actief voor stichting Kasteel Nemerlaer in Haaren, mede-oprichter Stichting De Pollepel in Tilburg (eetdienst voor daklozen en verslaafden), voorzitter Heemkundekring De Kleine Meijerij, lid onderhoudscommissie St. Lambertuskerk Haaren, mede-initiatiefnemer Het Brabantsch Pijproockersgilde, stichting Haaren-Pobiedziska, vice-voorzitter bestuur gezamenlijke basisscholen in Haaren.

Ridder

Akerboom was op zijn vakgebied betrokken bij tal van nationale en internationale initiatieven. Vanaf 1 juli 2017 is hij gepensioneerd. Hij bekleedt nog enkele functies en is ook nog als adviseur actief in het buitenland. Ook is hij auteur van diverse boeken en artikelen op het gebied van cultuurhistorie. Hij werd onder andere onderscheiden als Ridder in de Orde van Oranje-Nassau en kreeg de Hertog Jan-onderscheiding (provincie Noord-Brabant).

“ Niet meer: wachten tot iets kapot gaat of groot onderhoud nodig is. Preventief werken

ELKE ZONDAG
30.000 M² SHOWROOM
OPEN

www.woonboulevardoss.com